

Arrest

nr. 303 220 van 14 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 augustus 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ONGHENA *loco* advocaat B. BRIJS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten, tot de Batibo-etnie te behoren en het christelijk geloof te belijden. U werd geboren op [...] oktober 1999 in Ikilewendi, Kumba. In 2004 of 2005 was er een overval in uw huis waarbij zowel uw moeder als uw vader omkwamen. Uzelf was er ook tijdens deze overval, maar de overvaller zag u niet omdat u verstopt was aan de achterdeur. Na deze overval begon u last te krijgen aan uw ogen.

Na de dood van uw ouders groeide u afwisselend op bij uw grootmoeder C., uw tante S.B. en uw nonkels G. en A.. Nadat u uw basisschool afmaakte in 2011 verhuisde u naar Fiango in Kumba. Hier ging u in de leer bij iemand die u onderwees in het onderhoud van elektronica. Na drie jaar opleiding begon u uw eigen zaak in Seminary street in Kumba. Op 12 september 2016 hadden de Amba boys een ghost town uitgesproken, maar u was hier niet van op de hoogte gebracht. Bijgevolg, toen u uw winkel die dag opendeed kwamen de Amba Boys naar u toe. Ze vroegen u waarom u de winkel open deed en zeiden u dat dit niet mocht. U antwoordde hen dat u het niet wist. Vervolgens begonnen ze dingen kapot te maken en voordat u het wist, was u buiten westen. Na een maand keerde u terug naar uw winkel en probeerde u uw winkel opnieuw te openen, maar dit lukte niet. U besloot om Kameroen te verlaten in december 2016. U reisde via Nigeria, Niger, Algerije en Libië naar Italië. Hier arriveerde u in april 2017. In juni 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Italiaanse asielautoriteiten. Op 29 december 2017 kreeg u een verblijfsvergunning omwille van humanitaire motieven. In februari 2018 diende u een aanvraag in voor een verblijfsvergunning omwille van handelsmotieven. U verkreeg deze verblijfsvergunning voor autonoom werk. In juni 2018 reisde u weg uit Italië. Via Duitsland reisde u naar Oostenrijk. Daar diende u een VIB in op 19 juli 2018. U werd echter teruggestuurd naar Italië vanwege de Dublin III-verordening. U bleef in Italië tot november of december 2018 waarna u naar België reisde en werkte in de haven. U keerde terug naar Italië voor een operatie aan uw ogen in 2019. Vervolgens kwam u terug naar België. U diende een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 24 november 2020.

U legde ter ondersteuning van uw VIB verschillende documenten neer: uw arbeidsovereenkomst in België, documenten van uw opvangcentrum in België, een vaststelling van uw littekens in België, medische rapporten uit België (gastro-enterologie, hepatologie, urologie, oftalmologie), uw huurcontract in België, een attest van maatschappelijke oriëntatie in België, certificaten dat u de eerste richtgraad van Nederlands als tweede taal heeft behaald, uw belastingbrief uit Italië van aanslagjaar 2020, een kopie van uw kaart voor gezondheidszorg in Italië, een kopie van uw Kameroens paspoort, een kopie van de achterkant van uw verblijfsvergunning voor werk uit Italië, een kopie van uw verblijfsvergunning omwille van humanitaire redenen uit Italië, een kopie van uw identiteitskaart in Italië, enkele bankdocumenten uit Italië, uw medische documenten uit Italië, uw afschrift voor de aanvraag van uw verblijfsvergunning uit Italië, de toekenning van uw verblijfsvergunning op basis van humanitaire redenen uit Italië, de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus uit Italië, documenten over uw opvang in Italië, enkele documenten van de gemeente van Latina betreffende de vernieuwing van uw verblijfsvergunning.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kumba, in het Engelstalige deel van Kameroen. U verklaarde dat u niet kon terugkeren naar Kameroen omwille van uw medische problemen alsook omwille van het feit dat het niet veilig is in uw herkomststreek (notities persoonlijke onderhoud, p. 14).

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u uw land van herkomst, Kameroen, niet verlaten heeft uit een vrees voor vervolging. Hoewel u verklaarde éénmaal te zijn gevisieerd en aangevallen door de Amba Boys omdat u – per ongeluk – een “ghost town” operatie had genegeerd (NPO, p. 13), had u verder geen problemen van persoonlijke aard terwijl u nog in Kameroen verbleef, met uitzondering van uw medische problemen en het feit dat het niet mogelijk was om uw winkel open te houden omwille van de Engelstalige crisis (NPO, p. 13). U verklaarde dan ook dat u uw land van herkomst, Kameroen, heeft verlaten omwille van medische motieven – de problemen met uw ogen – alsook omwille van het feit dat u niet langer uw winkel kon openhouden door de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstregio Kumba. U verwees eveneens naar deze veiligheidssituatie en deze medische problemen – en het klimaat van Kameroen dat uw medische problemen zou verergeren – als redenen waarom u niet kon terugkeren naar Kameroen (NPO, p. 14). Deze houden als dusdanig **geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie,**

die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de buurt van Bafoussam of Yaoundé waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de buurt van Bafoussam of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in de buurt van Bafoussam of Yaoundé vestigt.

Er wordt op gewezen dat u een familiaal netwerk heeft in Kameroen, met een halfbroer H. en halfzus N. die in het Franstalige gedeelte van Kameroen – respectievelijk in Batié, in de buurt van Yaoundé en in Edea, in de buurt van Bafoussam – wonen (NPO, p. 10).

U volgde een opleiding tot elektricien, een beroep dat u enkele jaren, eerst in dienstverband en later als zelfstandige, uitvoerde in Kameroen (NPO, p. 11). Later deed u dit ook in Italië, u kreeg omwille van uw werk als elektricien zelfs een verblijfsvergunning voor arbeid in Italië. Dit betreft een beroep waarmee u overal aan de slag kan en u in staat moet zijn ook elders in Kameroen een nieuwe toekomst uit te bouwen.

Verder wordt er gewezen op de hoge mate van zelfredzaamheid die u heeft tentoongesteld sinds uw aankomst in Europa als 17-jarige, ondanks uw medische problemen. Zo heeft u op zes jaar tijd in zowel in Italië als in België succesvol een leven kunnen uitbouwen. Zo leerde u in Italië Italiaans en had u werk, verkreeg u zelf een vergunning omwille van arbeidsredenen en slaagde u er in om de nodige medische verzorging te krijgen voor uw ogen, hoewel de opvolging ervan vervolgens niet goed verliep. Ook in België begon u aan een inburgeringscursus, volgde u Nederlandse lessen en behaalde u hierin de eerste richtgraad, slaagde u erin een contract van onbepaalde duur te verkrijgen als afwasser en kon u uw eigen huurcontract afsluiten. Ook in België slaagde u er in om de gepaste medische verzorging te krijgen.

Tijdens het persoonlijke onderhoud werd u de vraag gesteld wat u precies zou vrezen als u in Franstalige gedeelte, bijvoorbeeld Douala of Yaoundé, zou gaan wonen.

U antwoordde dat u daar niet naartoe kon omdat ze daar hun eigen manier van leven hadden en Frans spraken, dat u zich daar niet kon aanpassen en dat het weer daar nog warmer was dan in Kumba (NPO, p. 14). Nochtans verklaarde u zelf op verschillende momenten een beetje Frans te spreken (zie administratief dossier – gesproken talen; NPO, p. 12) en blijkt uit uw verklaringen en de documenten die u heeft neergelegd dat u wel degelijk in staat bleek om u aan te passen op plaatsen die verschillen van uw herkomstregio – namelijk België en Italië. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet zou kunnen aanpassen aan het wonen in de Franstalige kant van uw thuisland Kameroen – waar de manier van leven ongetwijfeld dichter aanleunt bij de manier van leven in Kumba, dan in België of Italië.

Toen u later tijdens het onderhoud werd gevraagd welke obstakels u voor uzelf zag indien u naar Douala zou verhuizen, antwoordde u dat er niet veel mogelijkheden waren en dat de gezondheidszorg niet goed was. Bovendien was het klimaat te warm voor u en slecht voor uw ogen. Verder noemde u ook de taal en het feit dat ze in Kameroen werken zonder bescherming (NPO, p. 19).

Wat betreft de problemen met uw ogen en het feit dat het klimaat in Kameroen te warm is en nefast voor uw ogen, wordt er op gewezen dat de problemen die u aanhaalt niet van die aard zijn dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhouden, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (zoals hierboven omschreven). Voor de beoordeling van de mogelijkheden om uw behandeling in Kameroen verder te zetten, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (procedure voor medische regularisatie).

Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Waar u de taal aanhaalde, wordt er nogmaals op gewezen op het feit dat u wel degelijk een beetje Frans spreekt en u zich eerder al in staat toonde om een nieuwe taal te leren. Wat betreft het feit dat men in Kameroen werkt zonder bescherming, kan er op gewezen worden dat het u vrijstaat om wel bescherming te dragen terwijl u werkt.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in de buurt van Bafoussam en Yaoundé in het Franstalige deel van

Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Waar u aanhaalde dat u ook familiale problemen kende omwille van het feit dat u dacht dat ze u nooit de ware toedracht hebben verteld over de dood van uw ouders en de verdeling van hun eigendommen (NPO, p. 13), wordt er op gewezen dat u hier geen vrees aan koppelde (NPO, p. 14) en dat u zelfs expliciet stelde dat het niet mogelijk was om problemen te hebben met de mensen die u helpen opgroeien (NPO, p. 19).

Wat betreft de documenten die u voorlegde wordt er op gewezen dat deze geen invloed hebben op de eerder gemaakte vaststellingen. De medische documenten die u voorlegde – zowel uit Italië als uit België – tonen aan dat u wel degelijk blind bent in uw rechteroog en dat u lijdt aan Hepatitis B. Dit wordt echter niet in twijfel getrokken. Er wordt nogmaals gewezen op het feit dat de beoordeling van uw medische problemen en de behandeling hiervan in Kameroen buiten de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal vallen. Andere documenten die u voorlegde – uw arbeidsovereenkomst in België, uw huurcontract in België, uw taalattesten in België, uw aanslagbrief uit Italië, de kopie van uw kaart voor gezondheidszorg in Italië, de kopie van uw verblijfsvergunning voor werk uit Italië, uw bankdocumenten uit Italië – bevestigen uw profiel als zelfredzame, jonge man. De andere documenten die u voorlegde – documenten van de opvangcentra in België en Italië, de kopieën van uw verblijfsvergunningen uit Italië, de kopie van uw identiteitskaart uit Italië, de beslissing tot weigering van internationale bescherming en subsidiaire bescherming van Italië, de beslissing om bescherming op basis van humanitaire redenen toe te kennen – hebben louter betrekking op uw verblijf in België en Italië en hebben verder geen invloed op uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 12/05/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- “- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet van 15 december 1980 genoemd);*
- Artikel 4, § 1, 2, 3, 4 en 5 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;*
- Artikel 3 Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 04.11.1950 te Rome en goedgekeurd bij Wet van 13 mei 1955 (hierna “EVRM”);*
- De materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling;*
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de algemene verplichting van voorzichtigheid.”*

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“3. Het CGVS meent dat verzoeker er niet in is geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hoewel verzoeker bij zijn verklaringen blijft en vreest vervolgd te worden als gevolg van het gewelddadig treffen dat hij had met de onafhankelijkheidsstrijders, de zogeheten Amba boys, gedraagt hij zich, wat het vluchtelingenstatus betreft, naar de wijsheid van uw Raad, dit voor zover geen nieuwe elementen kunnen aangebracht worden in de loop van de procedure.

In dit verzoekschrift draagt verzoeker bijgevolg enkel middelen naar voren aangaande de weigering van het verlenen van de status van subsidiaire bescherming.

Hij betwist deze beslissing en kan zich niet vinden in de motieven opgenomen in de bestreden beslissing.

Eenzijds wordt de situatie van verzoeker, en meer specifiek de mogelijkheden zich in het Franstalig gedeelte te integreren onvolledig en eenzijdig onderzocht, anderzijds wordt geen rekening gehouden met tal van internationale rapporten.

Uit de bestreden beslissing blijkt bijgevolg dat geen correcte beoordeling werd gemaakt.

Inzake subsidiaire bescherming motiveert de beslissing als volgt: [...]

De veiligheidssituatie in Kameroen

Verzoeker vordert dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend op grond van art. 48/4, § 2, b) c) Vreemdelingenwet.

4. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. Verzoeker verwijst in deze naar zijn individuele situatie om aan te tonen dat hij is blootgesteld aan een risico op schade ingeval van terugkeer.

Aangaande de subsidiaire bescherming op grond van art. 48/4, § 2, c) Vw. stelt verzoeker ten eerste vast dat het CGVS erkent dat de situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen zodanig ernstig is dat sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw.

De verwerende partij meent evenwel dat verzoeker beschikt over een veilig en redelijk interne vluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 Vw.

Verzoeker betwist dit.

Uw Raad moet vaststellen dat verschillende individuele elementen niet worden opgenomen in de afweging en ertoe leiden dat de beslissing onzorgvuldig is. Het maakt ook dat de motivatie niet rechtsgeldig is aangezien de feiten niet correct zijn beoordeeld.

Ten eerste heeft verzoeker een traumatische ervaringen opgelopen in Kameroen waar geen rekening mee is gehouden. Zo heeft verzoeker aan de asielinstanties te kennen gegeven dat hij in september 2016 problemen heeft gekend met de Amba Boys toen zijn winkel geopend was terwijl een ghost town was uitgesproken. Hij geeft aan dat dit de directe aanleiding is geweest om Kameroen te verlaten in december 2016, weliswaar in combinatie met andere problemen als zijn oogaandoening en zijn familieproblemen na het overlijden van zijn ouders (persoonlijk onderhoud, p. 12-13).

Verzoeker heeft bij de aanval verschillende messteken gekregen. Hij heeft dit indirect ook aangegeven in het persoonlijk onderhoud (p. 13) door te wijzen naar zijn littekens: [...]

Uit bovenstaand fragment komt naar voren dat verzoeker bij het duiden van de intimidaties van de Amba Boys op 12 september 2016 aangeeft dat hij littekens op zijn arm heeft opgelopen. Deze zijn het gevolg van messteken die verzoeker heeft ontvangen.

Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij hierover niet heeft doorgevraagd, terwijl verzoeker de littekens toont. Het niet-bevragen wijst dan ook zonder meer op een onzorgvuldig onderzoek aangaande essentiële elementen in het asielrelaas.

Verzoeker heeft aangaande deze verwondingen ook een medisch certificaat van dokter A.V. (stuk 2) opgemaakt op 28.12.2020, overgemaakt aan de asielinstanties. Hierin staat aangegeven dat verzoeker verschillende traumatische letsels op zijn linkerarm heeft. Eén litteken is zelfs 7 cm lang en 1 cm breed. Dit attest wordt door de CGVS naar authenticiteit niet betwist evenmin naar de inhoud.

In het persoonlijk onderhoud wordt daarnaast duidelijk dat verzoeker over dit incident op 12 september 2016 niet veel meer weet. Zo vertelt hij over het geweld zelf iets verder in het onderhoud op p. 13 dat “Nadien, ik heb al de dingen en ik was buiten westen, ik vond mijzelf bij de apotheker waar ik probeerde een behandeling te doen.” De gevolgen van het gewelddadig treffen, de littekens, zijn daarentegen wel degelijk aan bod gekomen en de verwerende partij had dan ook over de oorsprong moeten doorvragen en er rekening mee houden. Door dit niet te doen voldoet het CGVS manifest niet aan zijn samenwerkingsplicht en is er een gebrek in de motivering.

Het is nochtans redelijk om dit element van trauma in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de status van subsidiaire bescherming en dit samen met het verlies van zijn ouders op zeer jonge leeftijd in het jaar 2005 (persoonlijk onderhoud p. 7) en zijn oogaandoening. Wat dit laatste betreft heeft verzoeker verwerende partij meegedeeld dat hij vaak moeilijkheden met leeftijdsgenoten ondervond door zijn slecht zicht waardoor hij bijvoorbeeld ook niet kon schrijven. Het oogletsel heeft zijn jeugd dan ook getekend (persoonlijk onderhoud, p. 17).

Uw Raad heeft bij arrest van 19 december 2019 met nummer 214.242 reeds geoordeeld dat een reeks ervaringen een grote impact kan hebben op de weerbaarheid van de verzoeker. Zeker het cumulatief effect

van de traumatische ervaringen kan als voldoende bewijs aangenomen worden dat verzoeker omwille van persoonlijke omstandigheden een sterk verhoogde kwetsbaarheid heeft en hierdoor een groter risico lopen dan andere burgers op een ernstige schade die hij in casu niet kan vermijden door zich in het Franstalige deel van Kameroen te vestigen.

Verzoeker vraagt uw Raad dan ook deze verhoogde kwetsbaarheid te erkennen in de beoordeling.

Ten tweede heeft verzoeker een ernstig verstoorde relatie met zijn familie wat redelijk maakt dat hij hier niet werkelijk op kan rekenen.

De ouders van verzoeker zijn gestorven in 2005 toen verzoeker, zelf geboren in oktober 1999 nog zeer jong was. De dood van zijn ouders als ook de verdeling van de eigendommen zijn nooit opgehelderd geraakt wat de relatie met zijn familie ernstig bemoeilijkt. Verzoeker heeft dit ook steeds aangegeven in het persoonlijk onderhoud als in het interview bij DVZ.

Verzoeker geeft aan geen contact meer te hebben met zijn tantes en nonkels, behalve met tante G.. Het laatste contact dateert van bij het overlijden van zijn grootmoeder, die hem deels ook opvoedde, in februari 2023 aangaande de begrafenis (persoonlijk onderhoud p. 9). Verzoeker heeft dus enkel bij belangrijke gebeurtenissen als een begrafenis, contact met één tante.

Daarnaast heeft verzoeker 1 zus F., twee halfbroers en drie halfzussen. Met deze heeft hij ook weinig contact, op twee na, zijnde zijn zus F. en halfbroer H., waarmee hij sporadisch telefonisch contact heeft. Het contact met de anderen gaat ook terug tot bij het overlijden van zijn grootmoeder in februari 2023 (persoonlijk onderhoud, p. 10).

Verwerende partij baseert zich echter ten onrechte op dit soort sporadische contact met een zus en een halfbroer om ertoe te besluiten dat verzoeker een familiaal netwerk heeft.

Dit is bijzonder onzorgvuldig en onredelijk aangezien verzoeker zelf aangeeft dat zijn familiale redenen één van de redenen zijn om Kameroen te verlaten (zie bijvoorbeeld p. 12, persoonlijk onderhoud). Daarnaast heeft verwerende partij niet gevraagd naar het soort en de frequentie van de contacten van verzoeker met H. en F. om er geldig toe te kunnen besluiten dat hij op deze contacten zou kunnen rekenen voor hulp ingeval van terugkeer.

Dit is niet het geval.

Verzoeker heeft dan wel contact met hen, maar deze contacten zijn schaars. Verzoeker stelt daarbij niet op hen duurzaam te kunnen rekenen indien hij bijvoorbeeld onderdak of geld nodig zou hebben. Hij heeft dit ook verklaard aangaande H. die zonder thuis is en worstelt met zichzelf (zie persoonlijk onderhoud p. 19). Na enkele maanden zonder contact heeft hij zijn halfbroer recent gehoord. H. zit nu reeds drie weken in Niger en plant om verder naar Libië te gaan. Hij zag geen veilige toekomst meer in Kameroen.

Zijn zus F. woont nog in Buea met haar kinderen, wat in de Zuidwestelijke, Engelstalige regio van Kameroen is. Haar man is echter naar Duitsland gevlucht en hoopt daar een verblijfstitel te kunnen krijgen. Voor het ogenblik heeft hij deze dus niet, doch kan ook niet uit Duitsland gezet worden tot 13 februari 2024. Hij heeft een soort van precair tijdelijk verblijf. Ten bewijze hiervan legt verzoeker enerzijds de huwelijksakte van zijn zus met de heer N.K. voor als ook de titel die aangeeft dat de man van verzoekers zus gedoopt wordt op het Duits grondgebied tot 13 februari 2024 met enige uitleg aangaande dit statuut (stukken 7-8). Het is in deze omstandigheden duidelijk dat ook bij zijn zus geen sprake is van een gedegen familiaal netwerk waar hij op kan rekenen ingeval van terugkeer.

Dat in de motivering wordt verwezen naar zijn halfzus N. en niet naar F. vindt geen steun in het dossier aangezien hij met N. geen contact heeft, in tegenstelling tot met F.. Zijn halfzus wordt waarschijnlijk verward met F. wat andermaal wijst op de onzorgvuldigheden in het gedane onderzoek.

Verzoeker heeft daarnaast één kind in Kameroen dat samen met de moeder in Limbe in de Zuidwestelijke, Engelstalige regio woont. Hij heeft enkel contact met haar om op de hoogte te blijven van de situatie van zijn zoon. Gezien zij beiden niet langer een relatie vormen, kan hij evident ook niet bij haar terecht. De afwezigheid van een familiaal netwerk op dit punt aanvaardt het CGVS dan ook in zijn motivering.

Het geheel van deze elementen maakt duidelijk dat verzoeker geen enkel doorleefd en ondersteunend familiaal netwerk heeft in Kameroen en aldus bij een interne hervestiging nergens steun zou kunnen vinden.

Ten derde heeft verzoeker ook geen sociaal netwerk meer in Kameroen. Verzoeker brengt in herinnering reeds meer dan 6,5 jaar Kameroen verlaten te hebben.

Hij geeft daarnaast aan nog contacten te hebben met enkele vrienden in Kameroen via Tiktok of Facebook, doch gaat dit om oppervlakkige, onregelmatige contacten eigen aan deze sociale media. Naar het belang van die contacten en de intensiteit ervan wordt geheel niet gepeild. Men gaat er vanuit dat verzoeker zomaar in de maatschappij kan instappen zonder enig ernstig onderzoek.

Ten vierde is het belangrijk vast te stellen dat verzoeker een zeer laag opleidingsniveau heeft. Zo heeft hij enkel de basisschool afgemaakt (persoonlijk onderhoud p. 11). Hoewel het klopt dat verzoeker bij iemand in de leer is geweest inzake elektronica en onderhoud van toestellen, kan niet gesteld worden dat hij een volwaardige technische scholing gevolgd heeft. Het gegeven dat hij blind is aan zijn rechteroog (zie hieronder ten vijfde) wordt daarnaast niet in rekening gebracht. Het is duidelijk dat dit zijn

professionele mogelijkheden, naast zijn lage scholing, danig heeft ingeperkt in vergelijking met zijn leven in Kameroen toen hij nog niet blind was aan zijn rechteroog.

Dat hij in België als afwasser werkzaam is, duidt verder op zijn beperkte professionele mogelijkheden. Ook in Italië werkte hij niet als elektricien. Hij heeft dan wel een gecombineerde werkvergunning gekregen, doch is deze ingetrokken geweest op 12 april 2022 aangezien hij niet aan de gestelde werkvoorwaarden voldeed. In zijn interview afgenomen bij DVZ geeft hij zelf ook aan dat hij in Italië op straat leefde wat aantoont dat verzoeker helemaal niet zelfredzaam is zelfs met een geldig verblijf (zie vraag 8 interview DVZ). Zijn vermeende zelfredzaamheid wordt zonder meer verbloemd door verwerende partij en ten onrechte aangenomen, zonder afdoende motivering.

Verzoeker heeft daarnaast aangegeven een zeer beperkte kennis van het Frans te hebben (p. 12 persoonlijk onderhoud: "Mijn niveau in Frans is niet goed"). Dit maakt dat zijn algemeen economisch profiel zeer zwak is. Dat verwerende partij besluit dat verzoeker zich na 6,5 jaar met een blind rechteroog opnieuw moet kunnen vestigen in Bafoussam of Yaoundé omdat hij getoond zou hebben beweerdelijk zelfredzaam te zijn in Italië en België of sporadisch contact heeft met zijn zus wiens man vertrokken is een halfbroer die ondertussen in Niger verblijft, kan niet gevolgd worden. Zij stelt dat dit besluit gebaseerd is op de persoonlijke situatie van verzoeker. Toch wordt nergens duidelijk hoe rekening is gehouden met alle hierboven opgesomde, individuele elementen, naast de actuele, bijgebrachte informatie. Het is hierbij zonder meer klaar dat de situatie in Italië of België in niets vergeleken kan worden met deze in Kameroen waar een burgeroorlog woedt en waar ook de franstalige regio's onder grote druk staan (zie hierna). Dit alles is manifest onzorgvuldig en onredelijk en strookt niet met de feitelijkheden zoals gekend door het CGVS.

Ten vijfde duidt verzoeker op zijn medische toestand. Het rechteroog van verzoeker is blind wat een ernstige handicap uitmaakt. Verzoeker had hiervoor drie operaties aan zijn oog ondergaan. Zonder medische opvolging bestaat de kans dat hij zijn linkeroog ook verliest, zo blijkt uit het medisch attest van dokter L.V. (stuk 6).

Daarnaast geeft het attest aan dat verzoeker ook lijdt aan chronische hepatitis B. Naast een strikte controle van het oogprobleem is deze ook nodig met betrekking tot de leverenzymen en de virale lading. Een echo van de lever dient ook jaarlijks gemaakt te worden (stuk 6). Dit zijn met andere woorden ernstige medisch problemen die niet zomaar opzij kunnen worden geschoven.

Het is hierbij van belang erop te wijzen dat verzoeker zijn rechteroog verloren heeft in Europa, deels ook door slechte opvolging (zie p. 15 persoonlijk onderhoud). Het argument van zelfredzaamheid gaat dus absoluut niet op.

Verzoeker heeft tot dusver dan wel kunnen overleven, doch mag zijn parcours in Italië of België niet verbloemd worden zoals verwerende partij doet. In zijn interview afgenomen bij DVZ geeft hij aan dat hij in Italië op straat leefde (zie vraag 8 interview DVZ).

Verzoeker heeft bijgevolg het kwetsbaar profiel van een persoon met traumatische ervaringen, die reeds 6,5 jaar zijn land heeft verlaten, zonder reëel familiaal, noch sociaal netwerk, met meerdere medische problemen waaronder een ernstige ooghandicap. Dit profiel is absoluut niet afdoende in rekening gebracht in de zeer beperkte motivering. Verzoeker geeft nochtans in het onderhoud letterlijk al deze elementen aan die duiden op een algehele precaire situatie en maakt duidelijk wat hij vreest ingeval van terugkeer. (zie onder meer persoonlijk onderhoud p. 12-13).

Al deze informatie dient bekeken te worden in de context die de verwerende partij zeer goed kent en niet ontkent, doch niet heeft onderzocht.

De uiterst moeilijke context in Kameroen als ook de mensenrechtenschendingen verontrusten eveneens mensenrechtenorganisaties. In het HRW rapport 2022 over Kameroen staat dat (stuk 3): [...]

Verzoeker verwijst in deze ook naar het rapport van HRW 2023 over de situatie in 2022 die dit alles bevestigt [URL].

De COI Focus 20 februari 2023 stelt ten slotte dat het conflict in de Noord- en Zuidwestelijke, Engelstalige regio's nog steeds actueel is en dat de burgerbevolking hierbij als het grootste slachtoffer geldt.

Volgende passage maakt dit onder meer duidelijk (stuk 3): [...]

Volgens het rapport van Human Rights Watch van februari 2021 lopen Engelstalige Kameroeners inderdaad een serieuze risico door de autoriteiten te worden vervolgd. Bovendien strekt de dreiging zich uit tot het hele land: [...]

De verwerende partij toont niet aan op welke wijze hij ondanks zijn kwetsbaar profiel en de beschikbare informatie toch over een veilig vestigingsalternatief zou beschikken.

5. Het behoort nogmaals de principes in herinnering te brengen:

Verzoeker wijst erop dat de analyse van de verwerende partij van het alternatief van binnenlandse vlucht slechts zin heeft indien verzoekers vrees gegrond en actueel wordt geacht. Verzoeker is derhalve van mening dat de bestreden beslissing impliceert dat de verwerende partij zijn vrees gegrond en actueel acht.

Dat was ook de redenering die Uw Raad heeft gevolgd in zijn arrest van 18 december 2020, eveneens betreffende een Kameroense onderdaan: [...]

Volgens verzoeker geldt dezelfde redenering naar analogie. Zijn vrees voor ernstige schade moet daarom als gegrond en actueel worden beschouwd.

De bewijslast ligt dus bij de verwerende partij. Zij moet bewijzen dat de verzoeker een veilig vestigingsalternatief heeft overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980.

Bij de beoordeling van het binnenlands alternatief moet ze beschikken over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals van het UNCHR en van EASO, zo volgt uit artikel 8, lid 2 Herschikte Kwalificatierichtlijn (zie ondermeer RvV 5 maart 2010 nr. 39.789, RvV 7 september 2012 nr. 87.102 en RvV 9 juni 2016 nr. 169.498)

Om te kunnen spreken van een binnenlands vestigingsalternatief, moet de vreemdeling veilig kunnen reizen, naar het betrokken gebied, daar toegelaten worden en er zich kunnen vestigen (zie onder meer EHRM 28 juni 2011, Sufi en Elmi/ VK; EHRM 19 februari 2016, nr. 162.456).

Over vestigingsalternatieven en meer bepaald over de omkering van de bewijslast heeft Uw Raad in zijn arrest nr. 54.609 van 20 januari 2011 ook nog het volgende beslist: [...]

In een recenter arrest besloot Uw Raad eveneens : [...]

Volgens de UNHCR-normen moet de betrokkene bij een interne hervestiging een normaal leven kunnen leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan.

In casu, is dit niet mogelijk. Verzoeker heeft geen reëel familiaal netwerk in Kameroen. Hij heeft slecht sporadisch contact met zijn en een halfbroer die ondertussen Kameroen ontvlucht is, net als de echtgenoot van zijn zus. De relaties met zijn tantes en nonkels zijn gespannen door onduidelijkheden aangaande de erfenis van verzoekers overleden ouders.

Hij heeft daarnaast één kind dat verblijft bij de moeder in Limbe doch heeft hij met deze laatste geen relatie meer.

Verzoekers familiale omstandigheden laten bijgevolg niet toe hem op te vangen.

Ondanks deze informatie die verzoeker meedeelde, werden er over zijn familiale situatie verder gemakkelijkschalve geen afdoende vragen gesteld, zo over bijvoorbeeld de mate van contact met zijn zus en halfbroer, de omstandigheden waarin de familieleden van verzoeker leven, of zij een netwerk hebben, betrokkene kunnen opvangen, een woonst hebben die hen toelaat om dat te doen, de financiën hebben om daar in te slagen, enz.

Veelzeggend aangaande het gebrekkig onderzoek is in deze dat op het einde van het persoonlijk onderhoud aan verzoeker wordt gevraagd of hij bij H. kan intrekken (oaangaande zijn zus wordt hier zelfs niet over gevraagd). Verzoeker beantwoordt de vraag als volgt: [...]

Ondanks dit antwoord worden hierover geen verdere vragen gesteld.

De verwerende partij faalt dus volledig in haar onderzoek en enkel daarom al moet minstens de beslissing worden vernietigd.

Daarnaast is duidelijk dat verzoeker geen sociaal netwerk in de Franstalige regio's heeft. Hij is reeds ruim 6,5 jaar uit Kameroen vertrokken. De enkele vrienden uit Kameroen waarmee hij nog contact heeft zijn vanuit zijn jeugd en Engelstalig.

Dat zijn halfbroer in de Franstalige regio's woonde, veranderde hier reeds niets aan. Het is immers niet mogelijk op hem te rekenen. Hij heeft ondertussen Kameroen ontvlucht en bevindt zich in Niger. Het is dan ook onredelijk en manifest onzorgvuldig om zonder enige bevraging/onderzoek te besluiten dat verzoeker zich kan hervestigen in Yaoundé of Bafoussam om deze reden. Gezien H. in Batié woonde en F. in Buea, zou zelfs enkel het bij Batié nabijgelegen Bafoussam in aanmerking kunnen worden genomen, quod non.

Samen met de verwisseling van zijn halfzus N. en zijn zus F. in de motivering duidt dit opnieuw op het onzorgvuldig onderzoek van verwerende partij.

Er wordt ook zonder enige, diepgaande bevraging aangenomen dat verzoeker voldoende Frans spreekt. Dergelijke beoordeling is niet ernstig, temeer daar verzoeker zelf aangeeft dat zijn niveau Frans niet goed is (persoonlijk onderhoud p. 12). Hetzelfde geeft verzoeker ook aan over zijn Italiaans. Dat hij enkele woorden Italiaans spreekt, is logisch na een verblijf van in het totaal (met onderbrekingen) ongeveer een klein jaar. Dit is echter iets anders dan zich kunnen uitdrukken wat verzoeker niet kan in het Italiaans en zo ook heeft aangegeven.

Het is van belang in deze te herhalen dat verzoeker enkel het lager onderwijs heeft gevolgd.

Verzoeker laat daarnaast blijken zelf geen enkele reële connecties meer te hebben met Kameroen nergens naartoe te kunnen. Zo geeft hij dit letterlijk aan aangaande zijn halfbroer H. (persoonlijk onderhoud p. 19). Deze is ondertussen ook Kameroen ontvlucht, net als de echtgenoot van zijn zus.

Op geen enkele wijze worden deze persoonlijk aspecten echter in rekening gebracht, zoals nochtans vereist. Indien elementen toch worden opgenomen, is dit zeer eenzijdig. Eerder werd al in de rechtspraak gesteld dat de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende is door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

Uw Raad moet dan ook vaststellen dat verzoeker helemaal niet eenvoudigweg aan de slag kan gaan in de Franstalige regio's.

Als Engelstalige Kameroener die reeds ruim 6,5 uit Kameroen is gevlucht, geen reëel familiaal netwerk heeft, noch een sociaal netwerk in het Franstalig deel en bovendien door zijn oogprobleem de beperkte professionele troeven die hij had, heeft verloren, kan niet zomaar verwacht worden dat hij zich in de Franstalige gebieden kan vestigen, een woonst kan vinden en in zijn onderhoud kan voorzien.

Verzoeker herhaalt hierbij ook zijn medische problemen die ernstig zijn en makkelijk kunnen verergeren zonder medische opvolging in geval van terugkeer.

Door louter te motiveren dat die “niet van die aard zijn dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhouden”, doet de verwerende partij evenwel geen correcte afweging van de individuele situatie van de verzoekende partij voor de beoordeling van het veilig vestigingsalternatief. Terwijl de toegang tot medische hulp zeer precair is. Evenmin is onderzocht of verzoeker met zijn oogaandoening wel kan werken als elektricien, minstens wordt niet aangegeven dat zijn medische situatie die significant verslechterd is, een impact heeft op de evaluatie van zijn professionele mogelijkheden.

Specifiek met het oog op verzoekers uiterste precaire situatie verwijst hij naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat oordeelde dat [...]

Verzoekers herhaalt ook zijn opgelopen traumatische ervaringen, zijnde het geweldincident met de Amba Boys, wat zijn profiel bijkomend kwetsbaar maakt.

6. Hieraan dient toegevoegd dat meerdere grote asiellanden wél een “temporary protected status” - vergelijkbaar met de subsidiaire beschermingsstatus - toekennen aan Engelstalige Kameroeners (stuk 3). Zo besliste in april 2022 de Verenigde Staten om deze beschermingsstatus systematisch te verlenen voor een duur van 18 maanden menend dat een veilig intern alternatief tot vestiging quasi niet mogelijk is voor Engelstalige Kameroeners.

Dit maakt een zorgvuldige, redelijk analyse van verzoekers vraag om internationale bescherming des te noodzakelijker.

De COI Focus 20 februari 2023 stelt ten slotte dat het conflict in de Noord- en Zuidwestelijke, Engelstalige regio's nog steeds actueel is en dat de burgerbevolking hierbij als het grootste slachtoffer geldt.

Volgende passage maakt dit onder meer duidelijk (stuk 4): [...]

Ook de precaire situatie in de Franstalige delen wordt bevestigd. De toegang tot diensten inzake primaire basisbehoeften is niet verzekerd. De druk op de Franstalige regio's is te groot. Zie onder meer het volgende tekstfragment (stuk 4): [...]

De internationale ngo Global Centre for the Responsibility to Protect⁴ wijst ook op de complexiteit van deze voortdurende en verergerende crisis in Kameroen en wijst op de verschillende risico's : [...]

Een zelfde beeld wordt geschetst in het laatste HRW rapport 2023: [...]

De updates van UN OCHA van oa 15/02/2023 en 11/07/2023 schetsen eenzelfde beeld.

De humanitaire crisis is enorm met 4.7 miljoen mensen die in nood zijn en 2.4 miljoen mensen die onmiddellijk door hongersnood worden bedreigd van juni tot augustus 2023. [URL]

Dat de huidige situatie zeer problematisch is blijkt ook uit volgend verslag op de site van VOA (Voice of America), gepubliceerd op 3 juni 2023 (stuk 4): [...]

Onvoldoende voedselzekerheid in combinatie met een oorlogssituatie en veel intern verplaatste vluchtelingen bemoeilijkt de situatie in de Franstalige delen verder.

Dergelijke zaken worden niet opgenomen in de beoordeling van verzoekers situatie die een precaire medische situatie heeft wat de motivering opnieuw onzorgvuldig en foutief maakt. In een dergelijke crisis is het immers ONMOGELIJK om voor verzoeker, met zijn persoonlijk precair profiel en verleden, van een redelijk en veilig vestigingsalternatief te spreken. Het CGVS stelt verder manifest de eigenlijke veiligheidsituatie in het Franstalige gedeelte beter voor dan deze in werkelijkheid is.

Zo is de landeninformatie niet eenduidig positief met betrekking tot de razzia's. Verschillende bronnen in het door de verwerende partij aangehaalde COI rapport spreken elkaar tegen. Zo stelt de Kameroense ngo HSR-Cmr duidelijk dat (stuk 4): [...]

Deze bron spreekt over constante controles en willekeurige arrestaties die kunnen plaatsvinden door veiligheidsdiensten en andere overheidsdiensten wat zonder meer wordt geminimaliseerd door de verwerende partij door te stellen dat de razzia's zijn afgenomen.

Ook inzake terugkeer van burgers na een aanvraag tot internationale bescherming kan er, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, niet zomaar van worden uitgegaan dat dit geen risico op een ernstig nadeel in de zin van wet van 15 december 1980 met zich meebrengt.

Het HRW rapport 2022 meldt hierbij dat (stuk 4): [...]

Ook de toegang tot het grondgebied van Kameroen houdt dus zonder meer risico's in, zeker gelet op het profiel van verzoeker die geruime tijd in het buitenland verbleef.

Een schending van artikel 48/4, § 2, c) Vw en 48/5 §3 wordt aldus aangetoond, minstens moet de bestreden beslissing vernietigd worden opdat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan nemen.

Conclusie

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de motieven van de bestreden beslissing een dermate verregaande beslissing tot weigering van de subsidiaire bescherming niet kunnen ondersteunen.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“2) Medisch certificaat van dokter A., dd. 28.12.2020;

3) Federal Register / Vol. 87, No. 109 / Tuesday, June 7, 2022 / Notices;

- 4) *Referenties van de genoemde bronnen in de tekst (of in de tekst beroep zelf bij vergetelheid)*
[URL-verwijzingen]
- 5) *Paspoort verzoeker;*
- 6) *Medisch attest van dokter V., dd. 9 mei 2023;*
- 7) *Huwelijksakte mevrouw T.F. en de heer N.K.;*
- 8) *Duits tijdelijk verblijfsdocument van de heer N.K. + uitleg.*"

2.3. Bij aanvullende nota van 15 december 2023 voegt verzoeker volgende stukken:

- "1. Medisch attest dokter V. 07/12/2023;*
2. Medisch attest dokter B. 12/09/2022;
3. Medisch attest dokter B. 04/04/2023;
4. Reisdocumenten T. N. A.;
5. Artikels over actuele situatie in het Franstalig gedeelte van Kameroen."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. In de mate dat verzoeker doorheen het verzoekschrift gewag maakt van zijn kwetsbaar profiel en dienaangaande verwijst naar zijn medische toestand en de door hem ervaren traumatische ervaringen tijdens het incident in 2016 in Kameroen, wordt vastgesteld dat, daargelaten de beoordeling van de bijzondere procedurele noden op zichzelf niet vatbaar is voor beroep (artikel 48/9, § 4 Vreemdelingenwet), verzoeker geen dienstige argumenten aanvoert tegen de terechte beslissing van verweerder dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van bijzondere procedurele noden.

Te dezen dient benadrukt dat het aan verzoeker is om aan te geven dat hij mogelijk problemen zou kennen gedurende de procedure. De asielinstanties konden uit verzoekers profiel en verklaringen, noch uit de elementen in het administratief dossier geen dergelijke conclusies afleiden.

Tot op het nemen van de bestreden beslissing werden geen bijzondere procedurele noden aangetoond waarvan genoegzaam zou kunnen blijken dat deze tot steunmaatregelen nopen (*"Beoordeling bijzondere procedurele noden"*, de *"Vragenlijst 'bijzondere procedure noden' DVZ"*, de *"verklaring DVZ"*, de *"vragenlijst CGVS"*, de notities van het persoonlijk onderhoud, de documenten neergelegd door verzoeker of enig ander concreet element dat verzoeker in een later stadium, en in overeenstemming met artikel 48/9, § 3 op schriftelijke wijze zou hebben gesignaleerd aan het CGVS).

Bovendien blijkt uit een lezing van verzoekers verklaringen tijdens de verschillende interviews dat aan verzoeker eenvoudige en duidelijke vragen werden gesteld, waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep en die hij naar goed vermogen beantwoordde. Uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker uitgebreid de kans kreeg zijn asielmotieven toe te lichten en bijkomende toelichting kon geven op punten die hij zelf belangrijk achtte. Er zijn geen indicaties dat verzoeker niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen of om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Evenmin kan uit de door verzoeker bijgebrachte medische attesten blijken dat verzoeker niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure.

Te dezen kan nog worden opgemerkt dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening houdt.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoekers rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat hij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. De bestreden beslissing motiveert op terechte en pertinente wijze dat verzoeker niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen. Deze motivering luidt als volgt:

*"Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u uw land van herkomst, Kameroen, niet verlaten heeft uit een vrees voor vervolging. Hoewel u verklaarde éénmaal te zijn geviséerd en aangevallen door de Amba Boys omdat u – per ongeluk – een "ghost town" operatie had genegeerd (NPO, p. 13), had u verder geen problemen van persoonlijke aard terwijl u nog in Kameroen verbleef, met uitzondering van uw medische problemen en het feit dat het niet mogelijk was om uw winkel open te houden omwille van de Engelstalige crisis (NPO, p. 13). U verklaarde dan ook dat u uw land van herkomst, Kameroen, heeft verlaten omwille van medische motieven – de problemen met uw ogen – alsook omwille van het feit dat u niet langer uw winkel kon openhouden door de algemene veiligheidssituatie in uw herkomstregio Kumba. U verwees eveneens naar deze veiligheidssituatie en deze medische problemen – en het klimaat van Kameroen dat uw medische problemen zou verergeren – als redenen waarom u niet kon terugkeren naar Kameroen (NPO, p. 14). Deze houden als dusdanig **geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie**, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging."*

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij bij zijn verklaringen blijft en vreest te worden vervolgd als gevolg van het gewelddadig treffen dat hij had met de Ambaboyes. Hij werpt hiermee echter geen ander licht op de vaststelling dat dit eenmalig incident in 2016 kaderde in de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Uit niets blijkt dat verzoeker op heden persoonlijk zou worden geviséerd of vervolgd in geval van terugkeer naar Kameroen.

Voor zover verzoeker in het verzoekschrift poneert dat hij bij deze aanval verschillende messteken heeft gekregen, wordt vastgesteld dat verzoeker hiervan geen melding heeft gemaakt tijdens het persoonlijk onderhoud, noch tijdens de interviews bij de DVZ. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud nochtans uitgebreid bevraagd naar het incident, zodat redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij melding zou maken van deze vermeende messteken, *quod non* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat hij deze messteken *"indirect"* heeft aangegeven door te (ver)wijzen naar littekens op zijn armen tijdens het persoonlijk onderhoud; indien deze littekens het gevolg zouden zijn van een fysiek treffen met messteken valt niet in te zien waarom dit ernstig feitelijk gegeven niet *"direct"* wordt medegedeeld.

Het loutere gegeven dat het medisch attest van 28 december 2020, opgesteld door dokter V.A. (neergelegd bij het CGVS; stuk 2, bij verzoekschrift), melding maakt van littekens op het lichaam van verzoeker vormt geen bewijs van de omstandigheden waarin deze littekens werden opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan

de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt, hetgeen ook blijkt uit lezing van het attest (*“selon les dires de la personne, ces lésions seraient dues à “avec une couteau lors d’une intervention à son domicile”*). Nog daargelaten dat geen geloof wordt gehecht aan de messteken, wijzigt dit hoe dan ook niets aan de vaststelling dat het incident kaderde in de algemene situatie en verzoeker per ongeluk werd aangevallen.

De Raad kan in navolging van verweerder slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont dat hij persoonlijk werd gevisieerd door de Ambaboyes, dat hij Kameroen verlaten heeft omwille van medische motieven en de algemene veiligheidssituatie en dat zijn vertrekredenen aldus geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

6. Verzoeker legt medische attesten neer bij het verzoekschrift (stuk 6) en de aanvullende nota van 15 december 2023 (stukken 1-3), waaruit in essentie blijkt dat verzoeker oogproblemen heeft en aan hepatitis B lijdt.

Verzoeker toont echter op geen enkele wijze aan dat hem in (Franstalig) Kameroen medische hulp zou worden geweigerd omwille van één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, te weten te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoekers medische problemen houden bijgevolg geen verband met de Vluchtelingenconventie.

Verzoekers medische problemen ressorteren evenmin onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet stelt: *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”* (eigen onderlijning)

Verzoeker dient voor de beoordeling van de door hem ingeroepen medische problemen de geëigende procedure te volgen, met name deze van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hij toont allerminst aan waarom hij zich overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan of hoeft te beroepen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker in het kader van zijn betoog over de (on)redelijkheid van het vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen zowel in het verzoekschrift als in de aanvullende nota van 15 december 2023 wijst op landeninformatie inzake de humanitaire situatie in (Franstalig) Kameroen, toont verzoeker niet aan dat hij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar (Franstalig) Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

10. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Kameroen regionaal erg verschillend zijn. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

*Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.”*

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat in de gegeven omstandigheden een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief zich opdringt. *In casu* stelt verweerder als volgt:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de buurt van Bafoussam of Yaoundé waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttownoperaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.”

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder een negatieve beoordeling heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's, vanwaar verzoeker afkomstig is.

Uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt evenwel dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van de Richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vestigingsalternatief bij verweerder ligt. Voor verzoeker blijft de samenwerkingsplicht gelden met dien verstande dat hij in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder een intern vestigingsalternatief in de buurt van Bafoussam en Yaoundé, in het Franstalige deel van Kameroen, voorstelt.

Bijgevolg dringt zich een onderzoek naar het intern vestigingsalternatief op.

Dit intern vestigingsalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vestigingsalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Met betrekking tot de bereikbaarheid van en de algemene situatie in Franstalig Kameroen oordeelt de verweerder op basis van de voorliggende elementen in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*“Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van*

het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn."

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 15 december 2023 naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen (stuk 4, bij verzoekschrift; stuk 5, bij aanvullende nota van 15 december 2023). Deze landeninformatie is dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en ondersteunt de analyse van verweerder omtrent de veiligheidssituatie in Engelstalig en Franstalig Kameroen. Verzoeker toont niet aan dat de beschikbare landeninformatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Voor zover verzoeker verwijst naar het gegeven dat er nog steeds controles en arrestaties plaatsvinden door de Kameroense autoriteiten in de Franstalige regio's van Kameroen, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gelieerd aan het zogenaamde "*Engelstalig conflict*" in Kameroen in de Franstalige regio's beperkt is en niet algemeen verspreid is, dat Engelstaligen in de Franstalige regio's kunnen rekenen op hulp en sympathie van de Franstaligen en dat er geen sprake is van een systematische vervolging van Engelstaligen door de Kameroense autoriteiten in Franstalig Kameroen. Verder wordt wel degelijk rekening gehouden met de precare levensomstandigheden waaronder Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen kunnen leven. Verzoeker toont met zijn algemene verwijzingen naar landeninformatie inzake de socio-economische situatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen niet concreet aan dat hij bij terugkeer naar Franstalig Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoeker citeert in het verzoekschrift uit landeninformatie inzake de situatie van Kameroeners die gedwongen teruggestuurd werden na afwijzing van hun verzoek om internationale bescherming in de Verenigde Staten. De context en omstandigheden waarin deze afgewezen Kameroense asielzoekers zich bevonden bij een terugkeer zijn echter zeer specifiek. De gedwongen groepsrepatriëringen vanuit de Verenigde Staten uitgevoerd door de Amerikaanse autoriteiten van personen die verklaren reeds voor hun vlucht problemen te hebben gekend met de Kameroense autoriteiten, dewelke gepaard ging met negatieve media aandacht, en waarbij hun rechten niet werden gerespecteerd en zij geïdentificeerd werden door de Kameroense autoriteiten, betreffen *in casu* zeer specifieke omstandigheden in het kader van een terugkeer. Uit de bevindingen van het door verzoeker geciteerde HRW rapport kan bijgevolg geenszins worden afgeleid dat er in hoofde van elke Kameroener, of elke Engelstalige Kameroener, louter en alleen omwille van zijn terugkeer, verblijf in het buitenland en/of verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat in geval van terugkeer naar (Franstalig) Kameroen.

Voor zover verzoeker verwijst naar de beslissing van de Verenigde Staten waarbij aan Engelstalige Kameroeners systematisch een tijdelijke beschermde status (TPS) voor 18 maanden wordt verleend (stuk 3, bij verzoekschrift), dient opgemerkt dat het om een tijdelijke status gaat en niet om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Dergelijke beslissing in de Verenigde Staten is gericht op Kameroense onderdanen die in de Verenigde Staten verblijven en houdt niet in dat elke verzoeker om internationale bescherming uit Kameroen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend door de Belgische autoriteiten. De beslissing van de Verenigde Staten is niet tegenstelbaar ten aanzien van de Belgische asielinstanties.

De door verzoeker bijgebrachte informatie kan geen afbreuk doen aan de terechte vaststelling dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen beschikt.

Bovendien toont verzoeker, gelet op voorgaande, niet aan dat hij een persoonlijke vrees heeft te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, dan wel door de afscheidingsbeweging.

Uit wat voorafgaat blijkt dat Franstalig Kameroen in hoofde van verzoeker als een veilig intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd.

Derhalve dient te worden nagegaan of het redelijk is voor verzoeker om zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gesteld:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de buurt van Bafoussam of Yaoundé. Rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in de buurt van Bafoussam of Yaoundé vestigt.

Er wordt op gewezen dat u een familiaal netwerk heeft in Kameroen, met een halfbroer H. en halfzus N. die in het Franstalige gedeelte van Kameroen – respectievelijk in Batié, in de buurt van Yaoundé en in Edea, in de buurt van Bafoussam – wonen (NPO, p. 10).

U volgde een opleiding tot elektricien, een beroep dat u enkele jaren, eerst in dienstverband en later als zelfstandige, uitvoerde in Kameroen (NPO, p. 11). Later deed u dit ook in Italië, u kreeg omwille van uw werk als elektricien zelfs een verblijfsvergunning voor arbeid in Italië. Dit betreft een beroep waarmee u overal aan de slag kan en u in staat moet zijn ook elders in Kameroen een nieuwe toekomst uit te bouwen.

Verder wordt er gewezen op de hoge mate van zelfredzaamheid die u heeft tentoongesteld sinds uw aankomst in Europa als 17-jarige, ondanks uw medische problemen. Zo heeft u op zes jaar tijd in zowel in Italië als in België succesvol een leven kunnen uitbouwen. Zo leerde u in Italië Italiaans en had u werk, verkreeg u zelf een vergunning omwille van arbeidsredenen en slaagde u er in om de nodige medische verzorging te krijgen voor uw ogen, hoewel de opvolging ervan vervolgens niet goed verliep. Ook in België begon u aan een inburgeringscursus, volgde u Nederlandse lessen en behaalde u hierin de eerste richtgraad, slaagde u erin een contract van onbepaalde duur te verkrijgen als afwasser en kon u uw eigen huurcontract afsluiten. Ook in België slaagde u er in om de gepaste medische verzorging te krijgen.

Tijdens het persoonlijke onderhoud werd u de vraag gesteld wat u precies zou vrezen als u in Franstalige gedeelte, bijvoorbeeld Douala of Yaoundé, zou gaan wonen.

U antwoordde dat u daar niet naartoe kon omdat ze daar hun eigen manier van leven hadden en Frans spraken, dat u zich daar niet kon aanpassen en dat het weer daar nog warmer was dan in Kumba (NPO, p. 14). Nochtans verklaarde u zelf op verschillende momenten een beetje Frans te spreken (zie administratief dossier – gesproken talen; NPO, p. 12) en blijkt uit uw verklaringen en de documenten die u heeft neergelegd dat u wel degelijk in staat bleek om u aan te passen op plaatsen die verschillen van uw herkomstregio – namelijk België en Italië. Er kan dan ook niet ingezien worden waarom u zich niet zou kunnen aanpassen aan het wonen in de Franstalige kant van uw thuisland Kameroen – waar de manier van leven ongetwijfeld dichter aanleunt bij de manier van leven in Kumba, dan in België of Italië.

Toen u later tijdens het onderhoud werd gevraagd welke obstakels u voor uzelf zag indien u naar Douala zou verhuizen, antwoordde u dat er niet veel mogelijkheden waren en dat de gezondheidszorg niet goed was. Bovendien was het klimaat te warm voor u en slecht voor uw ogen. Verder noemde u ook de taal en het feit dat ze in Kameroen werken zonder bescherming (NPO, p. 19).

Wat betreft de problemen met uw ogen en het feit dat het klimaat in Kameroen te warm is en nefast voor uw ogen, wordt er op gewezen dat de problemen die u aanhaalt niet van die aard zijn dat zij een reëel risico op het lijden van ernstige schade inhouden, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, of een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (zoals hierboven omschreven). Voor de beoordeling van de mogelijkheden om uw behandeling in Kameroen verder te zetten, dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 (procedure voor medische regularisatie).

Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Waar u de taal aanhaalde, wordt er nogmaals op gewezen op het feit dat u wel degelijk een beetje Frans spreekt en u zich eerder al in staat toonde om een nieuwe taal te leren. Wat betreft het feit dat men in Kameroen werkt zonder bescherming, kan er op gewezen worden dat het u vrijstaat om wel bescherming te dragen terwijl u werkt.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in de buurt van Bafoussam en Yaoundé in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Waar u aanhaalde dat u ook familiale problemen kende omwille van het feit dat u dacht dat ze u nooit de ware toedracht hebben verteld over de dood van uw ouders en de verdeling van hun eigendommen (NPO, p. 13), wordt er op gewezen dat u hier geen vrees aan koppelde (NPO, p. 14) en dat u zelfs expliciet stelde dat het niet mogelijk was om problemen te hebben met de mensen die u helpen opgroeien (NPO, p. 19).

Wat betreft de documenten die u voorlegde wordt er op gewezen dat deze geen invloed hebben op de eerder gemaakte vaststellingen. De medische documenten die u voorlegde – zowel uit Italië als uit België – tonen aan dat u wel degelijk blind bent in uw rechteroog en dat u lijdt aan Hepatitis B. Dit wordt echter niet in twijfel getrokken. Er wordt nogmaals gewezen op het feit dat de beoordeling van uw medische problemen en de behandeling hiervan in Kameroen buiten de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal vallen. Andere documenten die u voorlegde – uw arbeidsovereenkomst in België, uw huurcontract in België, uw taalattesten in België, uw aanslagbrief uit Italië, de kopie van uw kaart voor gezondheidszorg in Italië, de kopie van uw verblijfsvergunning voor werk uit Italië, uw bankdocumenten uit Italië – bevestigen uw profiel als zelfredzame, jonge man. De andere documenten die u voorlegde – documenten van de opvangcentra in België en Italië, de kopieën van uw verblijfsvergunningen uit Italië, de kopie van uw identiteitskaart uit Italië, de beslissing tot weigering van internationale bescherming en subsidiaire bescherming van Italië, de beslissing om bescherming op basis van humanitaire redenen toe te kennen – hebben louter betrekking op uw verblijf in België en Italië en hebben verder geen invloed op uw verzoek om internationale bescherming.”

Met uitzondering van de vaststellingen aangaande verzoekers broer H. en zijn halfzus N., die respectievelijk op heden in Niger en Libanon verblijven en dus niet meer in Franstalig Kameroen (zie opmerkingen en stuk 4, bij aanvullende nota van 15 december 2023), wordt de voormelde terechte en pertinente motivering bijgetreden door de Raad. Verzoekers verweer in het verzoekschrift omvat immers, zoals ook blijkt uit wat volgt, geen dienstige weerlegging van de voormelde motieven.

Verzoeker betwist in het verzoekschrift dat hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen. Hij verwijst naar de traumatische ervaringen die hij in Kameroen heeft opgelopen, de ernstig verstoorde relatie met zijn familie, de afwezigheid van een sociaal netwerk in Kameroen, zijn zeer laag opleidingsniveau en zijn medische problemen (blindheid aan rechteroog en hepatitis B). Verzoeker meent in het verzoekschrift dat hij een verhoogde kwetsbaarheid heeft omwille van zijn traumatische ervaring, het verlies van zijn ouders op zeer jonge leeftijd en zijn oogaandoening.

Te dezen wordt vastgesteld dat verzoekers persoonlijke omstandigheden, waaronder zijn medische toestand, zijn familiale omstandigheden en het incident van 2016, afdoende in rekening werden genomen bij de hiervoor geciteerde beoordeling van het intern vestigingsalternatief in hoofde van verzoeker.

Zo wijst verweerder terecht op de hoge mate van zelfredzaamheid die verzoeker heeft tentoongesteld sinds zijn aankomst in Europa, dit ondanks zijn medische problemen. Verzoeker slaagde erin om op zes jaar tijd in zowel Italië als België succesvol een leven uit te bouwen. Verzoeker leerde in Italië (in beperkte mate) Italiaans, had er werk, kreeg een vergunning omwille van arbeidsredenen en kreeg, hoewel de opvolging niet goed verliep, medische verzorging voor zijn oog. Ook in België begon verzoeker aan een inburgeringscursus, volgde hij Nederlandse lessen, slaagde hij erin een arbeidscontract van onbepaalde duur te verkrijgen als afwasser, sloot hij een huurcontract af en verkreeg hij gepaste medische verzorging. Aldus kan worden vastgesteld dat verzoeker – ondanks zijn medische problemen, voorgehouden trauma, beperkt opleidingsniveau en de afwezigheid van een sociaal netwerk in Italië en België – zeer zelfredzaam, ondernemend en initiatiefrijk is.

Inzake verzoekers zelfredzaamheid kan tevens nuttig gewezen worden op het niet-betwiste navolgend onderdeel uit het feitenrelaas in de bestreden beslissing: *“U besloot om Kameroen te verlaten in december 2016. U reisde via Nigeria, Niger, Algerije en Libië naar Italië. Hier arriveerde u in april 2017.*

In juni 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de Italiaanse asielautoriteiten. Op 29 december 2017 kreeg u een verblijfsvergunning omwille van humanitaire motieven. In februari 2018 diende u een aanvraag in voor een verblijfsvergunning omwille van handelsmotieven. U verkreeg deze verblijfsvergunning voor autonoom werk. In juni 2018 reisde u weg uit Italië. Via Duitsland reisde u naar Oostenrijk. Daar diende u een VIB in op 19 juli 2018. U werd echter teruggestuurd naar Italië vanwege de Dublin III-verordening. U bleef in Italië tot november of december 2018 waarna u naar België reisde en werkte in de haven. U keerde terug naar Italië voor een operatie aan uw ogen in 2019. Vervolgens kwam u terug naar België. U diende een VIB in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 24 november 2020.”

Voor zover verzoeker verwijst naar de traumatische ervaringen die hij in Kameroen heeft opgelopen, licht verzoeker bovendien niet toe waarom hij zich op heden niet in Franstalig Kameroen zou kunnen vestigen omwille van een eenmalig incident in Engelstalig Kameroen in 2016, hetgeen kaderde in de algemene veiligheidssituatie aldaar. Verzoeker brengt evenmin enig psychologisch of medisch attest bij waaruit blijkt dat

verzoeker op heden (psychologische) problemen kent omwille van deze traumatische ervaring, noch wat de gevolgen ervan zijn voor zijn dagelijks functioneren.

Verder kan het loutere feit dat verzoeker slechts beperkt Frans spreekt geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker zich, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, zou kunnen vestigen in Franstalig Kameroen. Verweerder wijst er in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker op verschillende momenten zelf aangaf een beetje Frans te spreken (*“verklaring betreffende procedure”*, 2b; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), alsook dat uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten blijkt dat hij wel degelijk in staat bleek om zich aan te passen op plaatsen die verschillen van zijn herkomstregio – namelijk België en Italië – en een nieuwe taal te leren. In navolging van verweerder kan dan ook niet ingezien worden waarom verzoeker zich niet zou kunnen aanpassen aan het wonen in het Franstalig gedeelte van zijn land van herkomst Kameroen – waar de manier van leven ongetwijfeld dichter aanleunt bij de manier van leven in Kumba, dan in België of Italië.

Waar verzoeker in het verzoekschrift (opnieuw) wijst op de ernstig verstoorde relatie met zijn familie omwille van de dood van zijn ouders en de verdeling van hun eigendommen, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker hier geen vrees aan koppelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) en dat hij zelfs expliciet stelde dat het niet mogelijk was om problemen te hebben met de mensen die hem helpen opgroeien (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Verzoeker stelt verder dat hij geen contact meer heeft met zijn tantes en nonkels, behalve met zijn tante G..

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij enkel nog contact heeft met zijn zus F., die in Buea woont, en zijn halfbroer H., die momenteel in Niger is en van plan is naar Libië door te reizen. Verder blijkt dat verzoekers halfzus N. momenteel in Libanon verblijft (stuk 4, aanvullende nota van 15 december 2023). Echter, het gegeven dat verzoeker mogelijk geen familiaal of sociaal netwerk in Franstalig Kameroen heeft, betekent geenszins dat hij er zich niet veilig en redelijk kan vestigen. Verzoeker vestigde zich zonder familiaal of sociaal netwerk succesvol in Italië waar hij zelfs een verblijfsvergunning voor autonoom werk vroeg en verkreeg. Bijgevolg kan niet ingezien worden waarom verzoeker zich niet in de Franstalige regio van zijn thuisland zou kunnen vestigen. Het loutere feit dat zijn zus F. nog in Buea woont en dat haar echtgenoot een tijdelijk statuut heeft in Duitsland (stukken 7-8, bij verzoekschrift) wijzigt niets aan deze vaststellingen.

Voor zover verzoeker andermaal verwijst naar zijn medische problemen, in het bijzonder de blindheid aan zijn rechteroog en het feit dat hij aan hepatitis B lijdt, dient hernomen dat verzoekers medische problemen niet van die aard zijn dat zij een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie inhouden, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker legt bij het verzoekschrift een fotokopie van zijn paspoort neer (stuk 5), hetgeen niets wijzigt aan de voorgaande vaststellingen.

Bijgevolg kan op basis van verzoekers persoonlijke omstandigheden wel degelijk worden verwacht dat verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen in Franstalig Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade.

Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight of Relocation Alternative” within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees”*, p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

11. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS